

Οδηγίες για τους συγγραφείς [14pt έντονα]

Όνομα συγγραφέα [12pt έντονα]

Χώρος εργασίας (π.χ. Τμήμα και Πανεπιστήμιο) [12pt πλάγια]

Εισαγωγή [12pt έντονα]

Το ηλεκτρονικό αρχείο να είναι σε μορφή Microsoft WORD για Windows (εκδ. 97 κ.ε.).

Για τη σύνταξη των μελετών μπορείτε να αντιγράψετε το style sheet του παρόντος εγγράφου (ακολουθήστε τα βήματα: Μορφή/Form → Στυλ/Style → Οργάνωση/Organize → Αντιγραφή/Copy στο αρχείο που εργάζεστε).

Τα κείμενα να είναι γραμμένα με στοιχεία Times New Roman 12 pt, 1,5 εκ. διάστιχο, περιθώριο επάνω-κάτω 2,54 εκ. και δεξιά-αριστερά 3,17 εκ. και στοίχιση στα αριστερά. Times New Roman 10 pt για τις υποσημειώσεις και τις βιβλιογραφικές καταχωρίσεις.

Οι σημειώσεις να είναι υποσελίδιες με τον δείκτη μετά το σημείο στίξης.¹

1. Κεφάλαια και παράγραφοι

Στην πρώτη σελίδα αναγράφεται ο τίτλος του άρθρου με έντονα μικρά γράμματα στο κέντρο. Ακολουθεί το όνομα του συγγραφέα μετά από μία κενή γραμμή (στο κέντρο) με μικρά κανονικά γράμματα. Στην επόμενη γραμμή, με πλάγια γράμματα, δηλώνεται ο χώρος (π.χ. Τμήμα και Πανεπιστήμιο) στον οποίο εργάζεται ο/η συγγραφέας.

Το κείμενο αρχίζει μετά από δύο κενές γραμμές. Στην πρώτη γραμμή αριστερά δίνεται το κεφάλαιο με έντονα μικρά γράμματα, με τον αντίστοιχο αριθμό (για παράδειγμα **Εισαγωγή**). Η πρώτη παράγραφος ξεκινάει από την άκρη αριστερά, ενώ οι επόμενες αρχίζουν σε απόσταση 1,27 εκ. από την αριστερή άκρη του κειμένου.

---

¹ Έτσι πρέπει να εμφανίζονται οι υποσημειώσεις. [10 pt]

Κάθε τίτλος κεφαλαίου απέχει 30 στ. από την προηγούμενη παράγραφο και 18 στ. από την επόμενη παράγραφο.

Δεν χρειάζεται να αριθμήσετε την Εισαγωγή.

Δεν πρέπει να τελειώνει σελίδα με τίτλο κεφαλαίου-υποκεφαλαίου (οι σχετικές παράγραφοι είναι διαμορφωμένες με την ιδιότητα: «διατήρηση με επόμενα» / «keep follow»).

1.1. Υποκεφάλαια και παραδείγματα [12pt πλάγια]

Τυχόν υποκεφάλαια αριθμούνται διαδοχικά (π.χ. 2.1., 2.2. κλπ.) και εμφανίζονται με πλάγια.

Αποφύγετε υποενότητες στα υποκεφάλαια (2.1.1, 2.1.2, κ.ο.κ.).

Κάθε τίτλος υποκεφαλαίου απέχει 18 στ. από την προηγούμενη παράγραφο και 6 στ. από την επόμενη παράγραφο.

Τα παραδείγματα, αν είναι απαραίτητο, αριθμούνται διαδοχικά με τον αριθμό σε παρένθεση καθώς και με τυχόν συνοδευτικά γράμματα (που τοποθετούνται εντός των παρενθέσεων):

(1α) Η Ελένη αγαπάει το Δημήτρη.

(1β) Το Δημήτρη αγαπάει η Ελένη (όχι τον Κώστα).

Τα παραδείγματα τοποθετούνται σε απόσταση 1,27 εκ. από την αριστερή άκρη του κειμένου. Οποιαδήποτε άλλα τμήματα (π.χ. εκτενή αποσπάσματα, ποιήματα, κλπ.) τοποθετούνται εκτός κειμένου και διαχωρίζονται με μία κενή γραμμή πριν και μετά το κείμενο και τοποθετούνται σε απόσταση 1,27 εκ. από την αριστερή άκρη του κειμένου.

Προτιμάται η διαμόρφωση των Πινάκων σε πλέγμα, με λεζάντα από πάνω. Οι παράγραφοι στους Πίνακες έχουν μονό διάστιχο:

Πίνακας 1. Γραμματικά φαινόμενα ανά εγχειρίδιο και ενότητα [12pt, έντονα]

<i>Εγχειρίδιο</i>	<i>Γραμμ. φαινόμενο</i>	<i>Ενότητα</i>	<i>Επίπεδο γλωσσομάθειας (ΚΕΓ)</i>
Ελλ.ΞΓ1	Γενική πτώση	3	B'

1.2. Παραπομπές μέσα στο κείμενο

Ο Κοντοσόπουλος (1994: 2) εξετάζει ...[με κενό μετά τη διπλή στιγμή].

(βλ. Σελλά-Μάζη, 1997· Τσιτσελίκης & Χριστόπουλος, 1997) [μέσα σε παρενθέσεις, οι διαφορετικοί συγγραφείς χωρίζονται με άνω στιγμή: ·.]

3. Βιβλιογραφικές καταχωρίσεις

Η βιβλιογραφία καταχωρίζεται σε ξεχωριστή σελίδα στο τέλος.

Για τις βιβλιογραφικές καταχωρίσεις ακολουθείται η σειρά, με βάση το ελληνικό αλφάβητο:

A, B, Γ/C, Δ/D, E, Ζζ, F, G, H, Θ, I, J, K, Λ/L, M, N, Ξ, O, Π/P, Q, P/R, Σ/S, T, Υυ, Φ, U, V, W, X, Υy, Ζz, Ψ, Ω.

Η βιβλιογραφική καταχώριση έχει προεξοχή 1,27 εκ. Τα στοιχεία της παραγράφου να είναι Times New Roman 10 pt.

Στις βιβλιογραφικές καταχωρίσεις δεν κεφαλαιοποιούνται οι κύριες λέξεις στους ελληνικούς και στους γαλλικούς τίτλους, ακολουθείται όμως το σύστημα κεφαλαιοποίησης κύριων λέξεων της αγγλικής.

Ακολουθούν δείγματα βιβλιογραφικών καταχωρίσεων.

Βιβλιογραφία [12pt έντονα]

- Ανδρουτσόπουλος Γ. (1998). «Ορθογραφική ποικιλότητα στο ελληνικό ηλεκτρονικό ταχυδρομείο: Μια πρώτη προσέγγιση». *Γλώσσα* 46: 49-67. [άρθρο σε περιοδικό: δεν χρησιμοποιείται η ένδειξη «Στο»]
- Ανδρουτσόπουλος Γ. (2001). «Γλώσσα των νέων». Στο Α.-Φ. Χριστίδης (επιμ.), *Εγκυκλοπαιδικός οδηγός για τη γλώσσα*. Θεσσαλονίκη: Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας, 108-113. [άρθρο σε συλλογικό τόμο με επιστημονικό επιμελητή: το όνομα επιμελητή προηγείται του επωνύμου· χρησιμοποιείται η ένδειξη «Στο»]
- Αραποπούλου Μ. (1996). «“Δημοτική”, “καθαρεύουσα” και οι στάσεις των νέων». Στο *«Ισχυρές» - «ασθενείς» γλώσσες στην Ευρωπαϊκή Ένωση: Όψεις του γλωσσικού ηγεμονισμού*. Πρακτικά ημερίδας, 25/4/1996. Θεσσαλονίκη: Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας, 149-159. [άρθρο σε συλλογικό τόμο, χωρίς δηλωμένο επιμελητή]
- Calvet L.-J. (2002). *Le marché aux langues: Les effets linguistiques de la mondialisation*. Paris: Plon. [αυτοτελές έργο]
- Ferguson Ch. (1959). «Diglossia». *Word* 15: 325-340. [άρθρο σε περιοδικό: χρησιμοποιούνται ελληνικά εισαγωγικά και στα ξενόγλωσσα άρθρα]
- Holton D., P. Mackridge & Eι. Φιλιππάκη-Warburton (1999). *Γραμματική της ελληνικής γλώσσας*, μτφ. Β. Σπυρόπουλος. Αθήνα: Πατάκης [*Greek: A Comprehensive Grammar of the Modern Language*. London & New York: Routledge, 1997]. [αυτοτελές έργο, μετάφραση]
- Μπαμπινιώτης Γ. (2000). *Συνοπτική ιστορία της ελληνικής γλώσσας*, 4^η έκδ. [1^η έκδ.: 1980]. Αθήνα. [αυτοτελές έργο, νεότερη έκδοση]
- Trudgill P. (2000). «Greece and European Turkey: From Religious to Linguistic Identity». Στο S. Barbour and C. Carmichael (επιμ.), *Language and Nationalism in Europe*. Oxford: Oxford University Press, 240-263. [άρθρο σε συλλογικό τόμο]
- Χαραλαμπίκης Χρ. (1992). *Νεοελληνικός λόγος*. Αθήνα: Νεφέλη. [αυτοτελές έργο]